

Kirkegaard (KF):

Jeg var lidt i tvivl om, hvorvidt Socialdemokratiet fortsat ønskede at køre på frihjul i denne sag, eller om man virkelig var indstillet på at drøfte andre seminarier, der skulle nedlægges. Fru Helle Degn udtrykte det på den måde, at hun i alt fald ikke ville diskutere det offentligt. Meningen må jo så være, at hun ønsker, at det skal ske på lukkede møder. Så er der sandelig sammenhæng mellem det, fru Helle Degn sagde ved en tidligere lejlighed, og det, hun siger nu.

Ved afslutningen af mit indlæg under førstebehandlingen gav jeg udtryk for, at nu havde denne debat kørt i meget lang tid, og at det havde været en meget stor belastning for hele den danske seminarieverden. Jeg gav derfor udtryk for et ønske om, at der blev handlet hurtigt, så vi kunne få en hurtig afklaring. På den baggrund er jeg meget godt tilfreds med, at vi er i stand til at have andenbehandlingen allerede en uge efter, at vi havde førstebehandlingen.

Så vil jeg godt komme med nogle bemærkninger om, hvorfor vi i det hele taget griber ind i den danske seminariestruktur.

Af de sidste dages heftige debat er det næsten fremgået, som om det drejer sig om at spare 29 mio. kr. Det er det naturligvis også, men jeg vil da gerne meget kraftigt understrege, at det også drejer sig om at tilpasse den danske seminariestruktur til, at der er behov for at uddanne færre lærere. Det er et mindst lige så vigtigt element som det at spare 29 mio. kr., at der er behov for at uddanne færre i takt med det faldende børnetal.

Det betyder ikke, at vi skærer i antallet af studerende her og nu. Der er sket en reduktion, men vi har et meget stort antal meget små seminarier, og det er ikke hensigtsmæssigt. Denne struktur må tilpasses. Hvordan skal det så gøres? Hvis vi ser på det resultat, der er kommet, er det min opfattelse, at der er en smuk struktur i det, nemlig at der nu er mindst ét seminarium i hvert amt bortset fra Bornholm, og at der er mindst tre spor på samtlige seminarier.

Det kan vi naturligvis ikke garantere for er en seminariestruktur, der vil holde i al fremtid, men det er i alt fald en seminariestruktur, der har al mulig chance for at holde i en lang årrække. Det vil sige, at når det her er lagt på plads, så er der ro omkring seminariestrukturen i Danmark i mange år.

Så kommer vi ind i den virkelig vanskelige diskussion: hvilke seminarier skal omfattes af denne strukturændring? Der er ingen tvivl om, at der i alle de folketingsgrupper, som er med i forliget, er enkelte medlemmer – måske har næsten alle medlemmer det på den måde – der lige på et eller andet punkt godt kunne ønske sig strukturen anderledes. Det kan ikke være anderledes. Mange – her kan jeg godt tage mig selv med – har tydeligt en konflikt mellem et lokalt hensyn og den landspolitik, vi er valgt ind i Folketinget for at føre. Det er en opgave, vi må løse som landspolitikere.

Det er også et forslag om at spare, og vi går ind for en sparelinje. Det kan altså ikke hjælpe noget, at vi tror, vi kan bære kappen på begge skuldre og holde hånden over det lokale område. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre at regere et land på den måde.

Hvis vi så går til det enkelte seminarium, tror jeg, at alle, der er medlemmer af Uddannelsesudvalget, har gjort den erfaring, at der ikke i nr. L 124 er omtalt et eneste seminarium, der ikke bogstavelig talt i timevis kan argumentere sagligt, sobert og fair for, at det – set ud fra en isoleret betragtning – er netop det seminarium, der skal overleve.

Det stiller os over for den opgave ikke kun at se tingene ud fra en isoleret betragtning, men at se tingene i sammenhæng. Omvendt vil det være meget, meget vanskeligt – set ud fra en isoleret betragtning – at gå til det enkelte seminarium og sige: Af den og den grund foreslår vi, at der skal ske noget med jeres seminarium.

Der findes ikke dårlige seminarier i dette lovforslag. Det kan vi ikke bruge som begrundelse. Man kan søge efter mange andre begrundelser, men ud fra en isoleret betragtning vil seminarieret have ret.

Igen: Det er bare vores opgave at se det ud fra et landspolitisk synspunkt, at fastlægge en struktur, og det er ud fra denne synsvinkel, den geografiske fordeling har fundet sted.

Der blev fastlagt nogle kriterier for, hvad der skulle tages hensyn til, tre kriterier, som kunne tillægges forskellig vægt, og jeg er overbevist om, at der er forskellige synspunkter i de seks forligspartier om, hvilket synspunkt, hvilket kriterium der skal tillægges den største vægt. Det giver selvfølgelig til resultat, at vi alle må give lidt og tage lidt, og vi får så et samlet resultat ud af det.